

Lietas arhīva Nr. CA-0500-20/24
ECLI:LV:RAT:2020:0511.C68480518.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2020.gada 11.maijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Marika Bebriša,
tiesnese Ineta Ozola un tiesnesis Normunds Riņķis,

izskatīja tiesas sēdē rakstveida procesā Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. A/ par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu maksājumu, nokavējuma procentu parāda piedziņu sakarā ar SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 28.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā cēlusi prasību pret /pers. A/ par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu maksājumu, nokavējuma procentu parāda piedziņu, kurā pamatojoties uz "Dzīvokļa īpašuma likuma" 8., 10.pantu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantu, Civillikuma 1587., 1651., 1652., 1662., 1759., 1762., 1765., 1779., 1828. pantiem, prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja pamatparādu 2984,81 *euro*, nokavējuma procentus 1745,03 *euro*, samaksāto valsts nodevu un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājas apsaimniekošanā atrodas māja /adrese/, bet atbildētājam reģistrētas īpašumtiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese A/.

[1.2] 2003.gada 14.augustā puses noslēgušas dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu, saskaņā ar kuru atbildētājam jāveic maksājumi atbilstoši prasītāja izrakstītajiem rēķiniem pilnā apmērā par katru kārtējo mēnesi līdz rēķinā norādītajam datumam.
Prasītāja ir izpildījusi no līguma izrietošās saistības, sniegusi mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas pakalpojumus, taču atbildētājs savus pienākumus nav izpildījis, kā rezultātā radies maksājumu parāds.

[2] Atbildētājs pirmās instances tiesā sniedzis rakstveida paskaidrojumus, kuros norādījis, ka prasītāja nevēlas sastādīt parāda apmaksas grafiku ar atbildētāju, tādejādi prasot tiesai piedzīt nesamērīgi lielus procentus.

[3] Pirmās instances tiesas sēdē atbildētājs atzina prasību daļā par pamatparāda 2984,81 *euro* piedziņu, bet neatzina prasību par procentu piedziņu.

[4] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 28.augusta spriedumu prasība apmierināta daļā par parāda piedziņu par periodu no 2016.gada 1.septembra līdz 2018.gada 31.oktobrim 2984,81 *euro* un tiesas izdevumu piedziņu 357,23 *euro,* kopā 3342,04 *euro*, bet noraidīta daļā par kavējuma procentu piedziņu. **Tiesas spriedums pamatots ar šādiem motīviem.**

[4.1] Tiesa konstatēja, ka atbildētājam kopš 2002.gada 18.aprīļa pieder īpašuma tiesība uz /adrese A/; ka puses 2003.gada 14.augustā noslēgušas dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu; ka atbildētājs ir saņēmis visus ar dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu saistītos pakalpojumus, kā arī pakalpojumus, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

[4.2] Secinot, ka atbildētājam, saņemot visus pakalpojumus, ir pienākums veikt samaksu par pakalpojumiem, proti, izpildīt savas saistības pret prasītāju, tiesa konstatēja, ka ar lietas materiāliem pievienoto izdruku par maksājumiem un piedzenamās summas aprēķiniem pierādīts, ka atbildētājs nepilda pienākumus, kurus viņam kā dzīvokļa īpašniekam uzliek likums.

Atbildētājs nav samaksājis apsaimniekotāja piestādītos rēķinus pilnā apmērā un rēķinos noteiktajā termiņā, līdz ar to ir izveidojies parāds par dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem un saņemtajiem pakalpojumiem 2984,81 *euro* apmērā par laika periodu no 2016.gada 1.septembra līdz 2018.gada 31.oktobrim, kuru atbildētājs tiesas sēdē arī atzina. Tiesa nosprieda, ka ir pamats piedzīt no atbildētāja prasītājas labā parādu par dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem un saņemtajiem pakalpojumiem 2984,81 *euro* apmērā.

[4.3] Saistībā ar prasījumu par līgumisko procentu piedziņu, tiesa konstatēja, ka tas pamatots ar pušu noslēgtā līguma 3.6.punktu, kas paredz, ka maksas par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu un komunālo maksājumu kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājami nokavējuma procenti 0,15 % apmērā no kopējās parāda summas.

Atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta pausto viedokli lietā Nr.SKC-108/2013, ka tiesa ir tiesīga izvērtēt ikvienu līguma noteikumu, lai pārliecinātos, vai tas atbilst labticīguma prasībām, kopsakarā ar zinātniskajā literatūrā paustajām atziņām, ka "civiltiesiskos strīdos pārmērīgi augsti procenti var kalpot par pamatu līguma noteikumu atzīšanai par neatbilstošiem labiem tikumiem." (*Torgāns K. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. TNA, Rīga, 2006, 145.lpp.*), tiesa atzina, ka līgumu 3.6.punkts ir nesamērīgs, netaisnīgs līguma nosacījums, kas neatbilst labiem tikumiem, jo pieļauj prasītājam aprēķināt nesamērīgi lielas sankcijas par līguma nosacījumu nepildīšanu.

Tāpat tiesa atzina, ka šie pielīgtie procenti faktiski ir līgumsods, jo pilda sodīšanas funkciju, norādot, ka šāds līguma noteikums rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu atbildētājam, nesot nesamērīgi lielus augļus kreditoram un uzliekot pārāk augstu atbildības nastu parādniekam.

Minēto līguma punktu tiesa atzina par netaisnīgu un norādīja, ka konkrētās lietas izspriešanā tas nav piemērojams, vienlaikus noraidot prasību šajā daļā.

[4.4] Tiesa atzina, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no nenomaksātās parāda pamatsummas, kā arī piedzina no atbildētāja prasītājas labā tiesas izdevumus – valsts nodevu 354,03 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*, kopā 357,23 *euro*.

[5] **Prasītāja** iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā **pārsūdzējusi spriedumu prasības noraidītajā daļā,** norādot šādus apelācijas sūdzības argumentus:

[5.1] Apelatore uzskata, ka tiesa nepareizi konstatējusi faktus, nepareizi novērtējusi pierādījumus, sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu, nepareizi piemērojusi materiālās tiesību normas.

Tiesa nav pamatojusi un argumentējusi, kuri pārvaldīšanas līguma 3.6.punktā esošie termini norāda uz to, ka faktiski puses ir pielīgušas līgumsodu nevis nokavējuma procentus.

Prasītāja uzskata, ka puses pārvaldīšanas līgumā ir vienojušās tieši par nokavējuma procentiem, jo 2003.gada 14.augusta dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 3.6.punktā puses vienojās, ka maksas par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu un komunālo maksājumu kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājami nokavējuma procenti 0,15% apmērā no kopējās parāda summas.

Atsaucoties uz judikatūru, prasītāja norādījusi, ka attiecībā uz nokavējuma procentiem ir noskaidrojams, vai uz prasības celšanas brīdi ir bijis galvenais parāds. No lietas materiāliem izriet, ka nokavējuma procenti ir rēķināti no pamatparāda, tas ir no pārvaldīšanas maksas un komunālo maksājumu parāda. Turklāt atbildētājs ir atzinis prasību par parādu 2984,81 *euro*.

Tiesa, taisot spriedumu, nav vērtējusi pārvaldīšanas līguma 3.6.punktu kontekstā ar tiesību normām, kas regulē dzīvojamo māju pārvaldīšanu un Civillikuma normām par nokavējuma procentiem, kas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

[5.2] No dzīvojamo māju pārvaldīšanas tiesiskā regulējuma izriet, ka pārvaldniekam ir svarīgs pamatsaistības izpildījums, jo atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta trešajai daļai uzdodot pārvaldniekam pārvaldīšanas uzdevumu, dzīvojamas mājas īpašnieka pienākums ir nodrošināt šā uzdevuma izpildei nepieciešamo finansējumu.

Savukārt, ja šis finansējums no dzīvokļa īpašnieka puses netiek nodrošināts, tad pārvaldniekam vienalga ir jāveic pārvaldīšanas darbības, it sevišķi attiecībā uz avārijas situācijām, kas izriet, piemēram, no 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" (spēkā līdz 2017.gada 21.jūlijam) 21.punkta, kas nosaka, ja dzīvojamā mājā vai tai funkcionāli nepieciešamajā zemesgabalā ir radusies vai var rasties avārijas situācija, kas var apdraudēt personu dzīvību, veselību vai īpašumu, pārvaldniekam ir tiesības steidzamai avārijas situācijas novēršanai izmantot līdzekļus, kas iekasēti par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, vai citus pārvaldnieka rīcībā esošus finanšu līdzekļu.

Gadījumos, kad dzīvokļa īpašnieks nenorēķinās par saņemtajiem pārvaldīšanas un komunālajiem pakalpojumiem, dzīvokļa īpašnieks lieto svešu kapitālu un par tā atdošanas kavējumu pārvaldīšanas līguma 3.6.punktā noteikti nokavējuma procenti, kuru galvenā funkcija ir nodrošināt tirgus ekonomikai raksturīgo ekvivalenci.

Prasītāja uzskata, ka tiesa, taisot spriedumu, nav vērtējusi speciālās tiesību normas, kas regulē dzīvojamo māju pārvaldīšanu, kas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

Prasītāja, veicot dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, darbojas kā pilnvarnieks dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku vārdā (*Sk. Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 2.decembra spriedumu lietā Nr.SKA-706.2013*).

Atsaucoties uz Augstākas tiesas Senāta 2012.gada 26.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-1825/2012, prasītāja norādījusi, ka celto prasību var uzskatīt kā dzīvokļu īpašnieku prasību un šis spriedums skar visu dzīvokļu īpašnieku intereses, jo atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta pirmajai daļai, 10.panta piektajai daļai, 12.panta trešajai daļai dzīvokļu īpašnieku kopībai ir saistošas saistības pret prasītāju, komunālo pakalpojuma sniedzējiem un citiem pakalpojuma sniedzējiem, un dzīvokļu īpašnieku kopības pienākums ir norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem.

[5.3] Apelatore uzskata, ka tiesa nav ievērojusi vienlīdzības principu attiecībā uz trešajām personām - citiem tā dzīvojamās mājas kopīpašniekiem, kuriem kā dzīvojamas mājas kopīpašniekiem pastāv vienlīdzīgi noteikumi attiecībās ar apsaimniekotāju un tie attiecināmi arī uz nokavējuma procentiem.

Nepamatota prasības par nokavējuma procentu piedziņu noraidīšana radīs atbildētājam ilūziju, ka, ilgstoši neveicot maksājumu par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un pārvaldīšanu un pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, var nesodīti taisīt zaudējumus prasītājai (citām personām), tātad bezatbildības un nesodīšanas sajūtu, līdz ar to nav ievērotas pušu vienlīdzīgas procesuālās tiesības.

[6] Paskaidrojumos par apelācijas sūdzību atbildētājs norādījis, ka apelācijās sūdzība nav pamatota, jo prasītāja joprojām negodprātīgi izmanto apsaimniekošanas līgumā iekļauto 3.6.punktu.

[7] Civillietas izskatīšana sākotnēji bija nozīmēta mutvārdu procesā, bet tika noņemta no izskatīšanas, ņemot vērā Latvijas Republikā noteikto ārkārtas situāciju saistībā ar COVID-19 izplatību.

Pamatojoties uz 2020.gada 3.aprīļa likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar COVOD-19 izplatību" 4.panta otro daļu Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka konkrētajā civillietā pastāv iespēja nodrošināt lietas dalībnieku procesuālās tiesības, arī nerīkojot mutvārdu tiesas sēdi, un vienbalsīgi atzīst, ka lietas izskatīšana apelācijas instances tiesā veicama rakstveida procesā.

[7.1] Pēc tiesas paziņojuma par lietas izskatīšanu rakstveida procesā lietas dalībnieki tiesas noteiktajā termiņā nekādus lūgumus nav pieteikuši, savukārt apelatore ir iesniegusi papildus rakstveida paskaidrojumus par atbildētāja argumentiem par apstākļiem, kādos no atbildētāja ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 19.aprīļa spriedumu lietā Nr.C31316716 piedzīts parāds par laika periodu līdz 2016.gada 31.jūlijam 5700,61 *euro* apmērā, kurš nav šīs prasības priekšmets.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar prasības un apelācijas sūdzības argumentiem un izvērtējusi visus pierādījumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība ir apmierināmas šādu motīvu dēļ:

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kādā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

No prasītājas apelācijas sūdzības redzams, ka pirmās instances tiesas spriedums apelācijas kārtībā pārsūdzēts daļā, ar kuru prasība noraidīta, līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lieta apelācijas kārtībā skatāma minētajā apjomā, jo pārējā daļā stājies spēkā pirmās instances tiesas spriedums.

[9] Lietā nav strīdu par faktu, ka prasītājas apsaimniekošanā atrodas māja /adrese/, bet atbildētājam reģistrētas īpašumtiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese A/.

Atbildētājam bija izveidojies parāds par dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem un saņemtajiem pakalpojumiem 2984,81 *euro* apmērā par laika periodu no 2016.gada 1.septembra līdz 2018.gada 31.oktobrim, kuru atbildētājs pirmās instances tiesas sēdē arī atzinis.

[9.1] Noraidot prasījumu par līgumisko nokavējuma procentu 1745,03 *euro* apmērā pirmās instances tiesa konstatējusi, ka minētais prasījums pamatots ar pušu noslēgtā līguma 3.6.punktu.

Pirmās instances tiesas spriedumā, norādot uz Augstākās tiesas Senāta pausto viedokli lietā Nr.SKC-108/2013, ka tiesa ir tiesīga izvērtēt ikvienu līguma noteikumu, lai pārliecinātos, vai tas atbilst labticīguma prasībām, kopsakarā ar zinātniskajā literatūrā paustajām atziņām, ka "civiltiesiskos strīdos pārmērīgi augsti procenti var kalpot par pamatu līguma noteikumu atzīšanai par neatbilstošiem labiem tikumiem." (*Torgāns K. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. TNA, Rīga, 2006, 145.lpp.*), atzina, ka līgumu 3.6. punkts ir nesamērīgs, netaisnīgs līguma nosacījums, kas neatbilst labiem tikumiem, jo pieļauj prasītājam aprēķināt nesamērīgi lielas sankcijas par līguma nosacījumu nepildīšanu.

Minētos secinājumus prasītāja uzskata par nepamatotiem un apstrīd savā apelācijas sūdzībā.

[9.1.1] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka 2003.gada 14.augustā noslēgtajā apsaimniekošanas līgumā, kurš saistošs pusēm, 3.6.punktā līdzēji vienojušies, ka maksas par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu un komunālo maksājumu kavējumu gadījumos par katru nokavēto dienu maksājami nokavējuma procenti 0,15% no kopējā parāda apmēra.

Pretēji pirmās instances tiesai Civillietu tiesas kolēģija minēto nokavējuma procentu apmēru neatzīst par nesamērīgu, netaisnīgu un neatbilstošu labiem tikumiem, kā arī uzskata, ka tiesīgi noslēgtu līgumu izpilde ir viens no labiem tikumiem, kuru ir pārkāpis tieši atbildētājs nevis prasītāja, kā to atzinusi pirmās instances tiesa.

[9.1.2] Lietā nav strīda par faktu, ka nokavējuma procenti izveidojušies laika periodā no 2016.gada 5.septembra līdz 2018.gada 31.oktobrim, atbildētājam neveicot pamatmaksājumus par saņemtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pamatpakalpojumiem no kopējā parāda 2984,81 *euro*.

No lietā iesniegtā pamatparāda aprēķina izriet, ka atbildētājs minētajā laika periodā veicis tikai vienu nepilnu maksājumu par summu 30,25 *euro* apmērā, un tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka atbildētājs ir pilnā mērā atbildīgs par pamatparāda nesamaksas rezultātā pieaugušajiem nokavējuma procentiem.

[9.2] No atbildētāja paskaidrojumiem izriet, ka viņam ir konflikti ar prasītāju jau kopš 2013.gada un viņš prasītāja attieksmi pret sevi uzskata par diskriminējošu. Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē nevienu no diskriminācijas pazīmēm attieksmē pret atbildētāju, piemērojot viņam nokavējuma procentus, jo lietas materiāli pārliecinoši pierāda, ka nokavējuma procentu pieauguma pamatā ir pamatparāda nemaksāšana, kuru atbildētājs ir pieļāvis un atzinis prasībā minētajā 2984,81 *euro* apmērā.

Nav pamatoti arī no atbildētāja paskaidrojumiem izrietošie iebildumi, ka pamatparāds netika maksāts, jo atbildētājs nepiekrīt atsevišķu komunālo maksājumu aprēķināšanas veidam. Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā šādā gadījumā atbildētājam ir jāveic pārējie maksājumi, izņemot viņaprāt nepamatoti aprēķināto maksājumu, bet konkrētajā situācijā atbildētājs vairāk nekā divu gadu laikā ir veicis tikai vienu nepilnu maksājumu 30,25 *euro* apmērā, tādējādi viņam jārēķinās ar maksājumu neveikšanas sekām.

[9.3] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 192.pantu tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Pirmās instances tiesa pārsūdzētajā spriedumā atzinusi, ka pielīgtie procenti faktiski ir līgumsods, jo pilda sodīšanas funkciju, kam iebilst apelatore.

[9.3.1] Civillietu tiesas kolēģija nepiekrīt minētajam pirmās instances tiesas secinājumam, jo Civillikuma 1753.pants pieļauj procentu došanu par saistības izpildes nokavējumu, kas konkrētajā gadījumā ir pieļauts ievērojamā apjomā. Ne no līguma noteikumiem, nedz procentu aprēķina nav konstatējams minētās sankcijas sodošais raksturs, bet redzams to kompensējošais raksturs, jo nav strīdu, ka atsevišķi parādnieki, kuri sistemātiski nenorēķinās par saņemtajiem pamatpakalpojumiem, rada zaudējumus pārējiem ēkas dzīvokļu īpašniekiem, kā uz to pamatoti norādīts apelācijas sūdzībā.

Par atbildētāja izvairīšanos no apsaimniekošanas un komunālo maksājumu veikšanas pastarpināti liecina arī fakts, ka atbildētājam bija izveidojies parāds 5700,61 *euro* apmērā jau par laika periodu līdz 2016.gada 31.jūlijam, kas piedzīts ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 19.aprīļa spriedumu lietā Nr.C31316716.

[9.3.2] Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. […]. Savukārt Civillikuma 1843.pants noteic, ja kāds samaksā tikai daļu no sava parāda, tad viņa maksājumu vispirms ieskaita vēl nenomaksātos procentos, pēc tam kapitāla dzēšanai […].

Pienākums atbildētājam maksāt procentus pamatojas uz tiesisku darījumu – 2003.gada 14.augusta dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka minētajā līgumā puses tieši pielīgušas nokavējuma procentu maksājumus un atbildētājs ir pieļāvis maksājumu kavējumu, tādējādi prasītājai bija pamats aprēķināt līgumā paredzētos kavējuma procentus un no atbildētāja par labu prasītājai piedzenamu nokavējuma procenti par laika periodu no 2016.gada 5.septembra līdz 2018.gada 31.oktobrim 1745,03 *euro* apmērā.

[9.4] Konstatējot, ka arī pārējie apelācijas argumenti apstiprina atbildētāja likumisko pienākumu veikt līgumisko nokavējuma procentu samaksu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst prasību un apelācijas sūdzību par apmierināmām.

Novērtējot pirmās instances tiesas spriedumu Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tajā nav pievērsta pietiekama uzmanība parāda veidošanās apstākļiem un nokavējuma periodam, tādējādi kļūdaini konstatējot par kavējumu paredzēto nokavējuma procentu sodošo raksturu.

[10] Civilprocesa likuma 41.pantā noteikts, ka, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, bet ja prasība apmierināta daļēji, tiesas izdevumi atlīdzināmi proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

[10.1] Ceļot prasību tiesā, prasītāja samaksājusi valsts nodevu 423,83 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro,* kā arī, iesniedzot apelācijas sūdzību, veikusi valsts nodevas samaksu 261,76 *euro.*

Ar pirmās instances tiesas spriedumu, apmierinot prasību daļēji par parāda piedziņu 2984,81 *euro* apmērā, piedzīti uz šo prasījumu attiecināmie tiesas izdevumi 357,23 *euro* proporcionāli apmierinātajam prasījuma apmēram. Spriedums minētajā daļā nav pārsūdzēts un stājies likumīgā spēkā, tāpēc ar šo spriedumu prasītājai atlīdzināma samaksāto izdevumu daļa 331,56 *euro* apmērā.

[10.2] Iztiesāšanas laikā divu instanču tiesās radušies ar tiesas paziņojumu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 6,22 *euro* apmērā (3,10 *euro* + 3,12 *euro*). Ņemot vērā, ka prasītāja, ceļot prasību bija samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*, tad nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,02 *euro* (6,22 *euro* – 3,20 *euro*) piedzenami no atbildētāja par labu valstij.

[10.3] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta un likuma "Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar COVID-19 izplatību" 16.panta trešās daļas noteikumiem, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.[1], 430., 434.pantu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

apmierināt prasību par nokavējuma procentu 1745,03 *euro* apmērā piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas Nr.40103362321, kavējuma

procentus 1745,03 *euro* par laika periodu no 2016.gada 5.septembra līdz 2018.gada 31.oktobrim un tiesas izdevumus 331,56 *euro* apmērā, kopā 2076,59 (divi tūkstoši septiņdesmit seši euro, 59 centi).

Parāda samaksa veicama uz vienu no bankas kontiem:

1) LV98 HABA 0551 0307 34837 – AS "Swedbank";

2) LV83 PARX 0013 0443 80019 – AS "Citadele banka";

3) LV65 UNLA 0050 0171 86820 – AS "SEB banka";

4) LV63 RIKO 0002 0131 97596 – AS "Luminor Bank";

5) LV57 NDEA 0000 0830 69550 – AS "Luminor Bank".

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,02 *euro* (trīs *euro,* 2 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillietu identificējoša informācija.

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Bebriša

Tiesneši I.Ozola

N.Riņķis